

РЕШЕНИЕ

№ 2950

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 18.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4005** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на А. Б. Р., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 9, срещу Решение № 2-1586/19.03.2019г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /КРДОПБГДСРСБНА/, с което е установена и обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.
В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, излага съображения за незаконосъобразност на процесното решение. Посочва се, че Комисията не спазила изискването на чл.25, т.3 от Закона. Твърди се още, че лицето не е подписвало нито един от документите и не е извършвало дейност като секретен сътрудник. Моли за отмяна на атакуваното решение. Претендира разности по делото.
Ответникът по делото – Комисия за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Излага подробни доводи по наведените в жалбата възражения. Моли същата да бъде оставена без уважение. Поддържа се, че решението на комисията е законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение по претендираното

адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С писмо № КИ – П-17-4426/20.02.2017г. на председателя на Комисията е изискано от Председателя на УС на ФГВБ списък на ЮЛ, фигуриращи в оповестените списъци по чл.62, ал.12, т.1-3 от Закона за кредитните институции.Получено е писмо с вх. № 2549/06.03.2017 г. от Председателя на УС на ФГВБ с което Комисията била уведомена, че писмото по т.1 е изпратено на синдиците на КТБ.

С писмо изх. № КИ-П-8547/04.04.2017 г. Комисията е изисквала от синдиците на КТБ предоставяне на допълнителна информация и за физическите лица, фигуриращи в оповестените списъци по чл.62, ал.12, т.1-т.3 от ЗКИ.Изпратено било и повторно писмо до синдиците на КТБ с изх. № КИ-П-10951/05.05.2017г.

В отговор на двете писма от синдиците на КТБ до Комисията било изпратено писмо с вх. № 5146/18.05.2017 г. с което са представени списъци с ЕГН на физически лица и ЕИК на ЮЛ по чл.62, ал.12, т.1-2 от ЗКИ.С допълнително писмо с вх. № 5949/08.06.2017 г. на Комисията били представени допълнителни списъци и по т.3 от чл.62, ал.12 от ЗКИ, ведно с извадка от приложения списък, видно от който А. Б. Р., ЕГН [ЕГН], фигурира в списъка по чл.62, ал.12, т.3 от ЗКИ с 3 броя цесии.

С Решение № 2-1586/19.03.2019г. на Комисията за разкриване на документите и обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия е установила и обявила принадлежността към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на жалбоподателя А. Б. Р., в качеството му на лице по чл.62, ал.12, т.3 от ЗКИ. В Решението е посочено, че жалбоподателят е бил вербуван и ръководен от о.р. О. П. на 23.03.1979 г. и е регистриран на 09.04.1979 г. Сътрудничеството е било осъществявано в ДС, ПГУ-VII, в качеството му на секретен сътрудник с псевдоним „Р.“. Документите въз основа на които е установена принадлежността му към органите по чл. 1 от Закона са регистрационен дневник, картон обр. 1- и обр.3, регистрационна бланка, документи за получено възнаграждение, разходни документи, отчетени от ръководили го служители, съдържащи се в дело Ф1, а.е. 5845.Лицето е снето от действащия оперативен отчет през 1987 г./ л. 17-289 от адм.д. № 3875/19/.

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства, част от административната преписка / л.23-29, л.41-42 и л.55-56 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Решението на Комисията е връчено на жалбоподателя на 26.03.2019г., видно от представената разписка за доставяне /л. 290 от адм.д. 3875819/, а жалбата е подадена до АССГ с вх. № 10381/05.04.2019 г., поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Обявяването на принадлежност на български граждани, заемащи публични длъжности или извършващи публични дейности, към органите Държавна сигурност и на разузнавателните служби на Българската народна армия, включително и на техните предшественици и правоприменици, за периода от 9 септември 1944 г. до 16 юли 1991

г. се извършва при условията и по реда на Глава Трета, чл. 25 и сл. от ЗРДОПБГДСРСБНА. Установяване на принадлежност към органите по чл. 1 е задължително за лица, регистрирани от избирателните комисии за участие в избори за президент и вицепрезидент, народни представители в Народното събрание и в Европейския парламент, кметове и общински съветници, лица, заемали или заемащи публични длъжности, както и извършвали или извършващи публични дейности от 10 ноември 1989 г. до извършването на проверката, новоназначени или новоизбрани лица на публична длъжност или за извършване на публична дейност - при кадрови промени, както и за лица, които са посочени като длъжници или са били членове на управителен или контролен орган на предприятие, посочено като длъжник в бюлетина по чл. 3, ал. 2 от Закона за информация относно необслужвани кредити, както и за лица фигуриращи в списъка по чл.62, ал.16 от ЗКИ. Между страните в настоящото съдебно производство не се спори относно обстоятелството, че жалбоподателят фигурира в списъка като физическо лице по смисъла на чл.62, ал.12, т.3 от ЗКИ с 3 броя цесии, като видно от съдържанието на оспорваното решение Комисията е установила принадлежността на г-н Р. към органите по чл. 1 от Закона в качеството му именно на лице по чл.62, ал.12, т.3 от ЗКИ.

Неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя по отношение на представения по делото препис от присъствена книга и протокол № 11 от проведено заседание на 19.03.2019 г. на Комисията. Видно от присъствената книга и от протокола, че на заседанието са присъствали достатъчно членове на комисията и е бил налице кворум за провеждането на заседание и вземането на решения/ л. 22-28 и л.41-43/.Съгласно чл.8, ал.2 от Закона заседанията на комисията се провеждат кворум повече от половината от всички членове, като решенията се взимат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване.Т.е. за да е налице валидност при вземане на решението минимално изискуемият кворум е на заседанието да присъстват 5-ма членове.В конкретният случай на заседанието на 19.03.2019 г. са присъствали достатъчно членове и решението на комисията е взето с пълно монзинство.Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че не следва да се кредитира представения протокол, тъй като същия не бил представен в цялост и към него не били приложени документите по което Комисията е взела своите решения.Следва да се отбележи, че в своите заседания Комисията разглежда различни документи за множество лица, които не касаят конкретното решение относно жалбоподателя, с оглед на което напълно достатъчно е представянето на препис извлечение от протокола съдържащо данните и решението единствено за конкретния жалбоподател, отделно от това към същия не следва да се прилагат и няма как да се прилагат документи архивните документи в оригинал, тъй като същите са част от Централизирания архив, съхраняван в Комисията, а и същите са представени по административната преписка към оспорвания акт и жалбоподателят е имал възможност да се запознае с тях.

С оглед на горното при извършване на задължителната проверка по АПК съдът констатира, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган – арг. чл. 4, ал. 1 вр. с чл. 29, ал. 1 от Закона. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съдът намира, че при издаване на оспорваното решение не са допуснати съществени

процесуални нарушения от административния орган. Спазени са изискванията за форма и съдържание на акта. Обявяването на принадлежност се извършва с решение на Комисията, което трябва да съдържа 1. за щатен или нещатен служител - трите имена на лицето по документ за самоличност; дата и място на раждане; всички документи, свързани с кариерното му развитие; структурата или структурите, в които е работило; публичната длъжност или публичната дейност, която е заемало или извършвало или заема или извършва по време на проверката; и 2 за секретен сътрудник - трите имена на лицето по документ за самоличност; дата и място на раждане; трите имена на вербувалия и ръководилия го щатен или нещатен служител; структурата или структурите, в които е осъществявано сътрудничеството; качеството, в което е осъществявано сътрудничеството; използваните псевдоними и документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1; кога е снето от действащия оперативен отчет, както и публичната длъжност или публичната дейност, която е заемало или извършвало или заема или извършва по време на проверката. Комисията по чл. 4 ЗДРДОПБГДСРСБНА е колективен административен орган и постановяваните от нея решения притежават белезите на индивидуални административни актове. Решенията ѝ са волеизявления, с които се констатира вече възникнали права или задължения, поради което те са декларативни административни актове (чл. 21, ал. 2 АПК). Законът се явява специален по отношение на АПК и съдържанието на решението се определя съобразно посоченото в чл. 29, ал. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. В тази връзка липсата на мотиви, анализ и преценка на документите не съставлява съществено процесуално нарушение.

Оспореното решение е взето от колегиалния орган с единодушие, при наличие на изискуемия кворум, на заседание, за което е съставен протокол и е подписано от всички членове на комисията. Посочени са фактическите и правни основания за издаването му и съдържа задължителните реквизити по чл. 29, ал. 2, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

При издаване на оспореното решение не е допуснато и нарушение на материалният закон.

Правомощието на КРДОПБГДСРСБНА по чл.4 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е ограничено до установяване, т.е. констатиране на принадлежността на лицата по чл.3 към органите по чл.1 от Закона, т.е липсва законово задължение органа да изследва дали има провеждане на реална/активна/ агентурна дейност на лицето;дали същото е вписано в картотеката и в регистрационните дневници без негово съгласие; дали лицето е реализирало дейност. Действително по повод на възникнала противоречива съдебна практика, обусловена от решение № 274/10.01.2014 г., постановено по адм.д. № 14740/12 г. по описа на ВАС, бе образувано тълкувателно дело № 2/2014 г. на ВАС, приключило с ТР № 1/03.02.2015 г., с което е отклонено искането на омбудсмана на Р България до Общото събрание на колегиите на ВАС за приемане на тълкувателно решение по въпроса: „Следва ли Комисията при установяването и обявяването на принадлежност на едно лице към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА да проучва, анализира и оценява издирените и събрани документи и задължена ли е при наличието на някой/някои от посочените в разпоредбата на чл.25 от закона документи да обяви принадлежността на лицето към органите по чл.1 от закона?“. Това обуславя и неоснователност на възражението в депозираните писмени бележки, че жалбоподателят не е осъществявал никакви действия в услуга на ДС.

Следва да се отбележи, че в хода на съдебното производство съдът е направил

съпоставка по реда на ГПК на оригиналите на представените като копие в административната преписка документи като е констатирал пълно съответствие на същите. От жалбоподателя не бяха оспорени по надлежния ред по ГПК представените документи въз основа на които Комисията е основала своето решение, въпреки дадените указания и възможност от съда на жалбоподателя. Единствените възражения са по отношение на Протокола от проведеното заседание на Комисията, които съдът е обсъдил по-горе в настоящото решение. В този смисъл следва да се подчертае, че след като са налице документи, от които може да се направи заключение за принадлежност към органите по чл. 1 Комисията действа в условията на обвързана компетентност и е длъжна да се произнесе с решение, с което да установи тази принадлежност.

В изпълнение на задължението си по чл. 9, т. 1 от Закона Комисията издирва, събира, проучва, анализира и оценява документи, съдържащи информация за дейността на органите по чл. 1. В изпълнение на тези си задължения Комисията е стигнала до извод, че документите, с които е разполагала - регистрационен дневник, картон обр. 1 и обр.3, регистрационна бланка, документи за получено възнаграждение, разходни документи, отчетени от ръководили го служители, съдържащи се в дело Ф1, а.е. 5845, са достатъчни за да бъде направен извод за принадлежност на жалбоподателя към органите по чл. 1. В

В процесното административно производство органът упражнява правомощията си при условията на обвързана компетентност, т.е. без възможност за избор и свободна преценка между два и повече нормативно допустими правни резултата. След като са налице предпоставките на чл.28 от ЗДРДОПБГДСРСБНА по отношение на проверяваното лице, то за комисията не съществува друга възможност, освен да обяви принадлежността му към ДС, което в случая е и сторила. Комисията не е овластена да обсъжда и да подлага на съмнение информацията, съдържаща се в предоставените й архивни документи. Законодателят не изисква кумулативно наличие на определен по брой или вид документи, за да се установи и обяви принадлежност на лице към органите по чл.1 от Закона.Т.е. принадлежност може да се установи както от документи изхождащи от сътрудника, така и от такива които не изхождат от него и не са подписани от същия. При това положение, с оглед доказаното от административния орган по правилата на чл. 170, ал. 1 от АПК изпълнение на условията, предвидени в хипотезата на приложимата материална норма съдът намира, че решението на комисията е материално законосъобразно. Законосъобразността на обжалваното решение е свързана и с целта, която си е поставил законодателят чрез приемането на ЗДРДОПБГДСРСБНА, а именно - да бъдат отворени и огласени архивите на ДС и на разузнавателните служби на БНА. В този смисъл е и константната практика на ВАС.

Поради изложеното, оспорването по жалбата срещу Решение № 2-1586/19.03.2019г. на Комисията за разкриване на документите и обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия е неоснователно. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Жалбата на А. Б. Р. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника в съответствие с чл.143 ал.4 от АПК, във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК и чл.25 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 200.00 лв за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София
- град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. Р., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 9, срещу Решение № 2-1586/19.03.2019г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /КРДОПБГДСРСБНА/, с което е установена и обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

ОСЪЖДА А. Б. Р., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 9, да заплати по сметката на на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /КРДОПБГДСРСБНА/, сумата в размер на 200.00 лв./двеста лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 /четирнадесет/ дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: